

Sygn. akt IV Ka 758/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka (spr.)
Sędziowie:	SSO Adam Pietrzak SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale Władysławy Kunickiej-Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2016 r.

sprawy skazanego **P.S.**

syna R. i T. z domu K. (...) roku we W. o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 21 lipca 2016 r. sygnatura akt VI K 111/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. (1) z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 147,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków sądowych związanych postępowaniem odwoławczym zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 758/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 21 lipca 2016 roku (sygn. akt VI K 111/16) Sąd Rejonowy w Świdnicy po rozpoznaniu sprawy P.S. skazanego prawomocnymi wyrokami :

1) Sądu Rejonowego w Złotoryi VII Zamiejscowy Wydział Karny w Jaworze z dnia 17 grudnia 2014 roku, sygn. akt VII K 651/13:

- za czyn popełniony 22 kwietnia 2013 roku, zakwalifikowany z art. 229§3 w zw. z art. 64§1 kk na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyny popełnione 28 września 2013 roku, zakwalifikowane z art. 226§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 91§1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

gdzie wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, zaliczając na poczet kary okresy zatrzymania od 22 do 23 września 2013 roku i od 28 października do 29 października 2013 roku;

2) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 18 grudnia 2014 roku sygn. akt VI K 914/13

- za czyn popełniony 21 września 2013 roku, zakwalifikowany z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności

- za czyn popełniony 27 listopada 2013 roku, zakwalifikowany z art. 222§1 kk art. 226§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

gdzie wymierzono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności

3) Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 31 lipca 2014 roku sygn. akt II K 894/14 za czyn popełniony w dniu 25 marca 2014 roku, zakwalifikowany z art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64§2 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby lat 3;

I. na podstawie art. 91§2 kk w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego P.S. wyrokami opisanymi w punktach 1, 2 i 3 części wstępnej wyroku łącznego i wymierzył skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63§1 kk w zw. z art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres zatrzymania w dniach od 22 września 2013 roku do 23 września 2013 roku, od 28 października 2013 roku do 29 października 2013 roku, od 27 listopada 2013 roku do 28 listopada 2013 roku, od dnia 31 marca 2015 roku oraz okres odbytej już kary;

III. w pozostałym zakresie rozstrzygnięcia zapadłe w wyrokach podlegających połączeniu pozostawił do odrębnego wykonania;

IV. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. (1) kwotę 177,12 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

V. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca skazanego zaskarżając powyższy wyrok w zakresie punktu I na korzyść skazanego, zarzucając:

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść, polegający na wymierzeniu skazanemu przy zastosowaniu zasady asperacji, kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w sytuacji gdy więź przedmiotowo-podmiotowa poszczególnych czynów zabronionych przemawia za orzeczeniem kary łącznej w niższym wymiarze,

a podnosząc powyższy zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej 3 lat pozbawieni a wolności.

Zasądzenie od Skarbu Państwa, według norm prawem przepisanych, wynagrodzenia adwokackiego tytułem obrony z urzędu skazanego w toku postępowania apelacyjnego, jednocześnie oświadczając, że koszty nie zostały zapłacone ani w całości ani w części.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja nie okazała się zasadna.

Kwestionując wydane rozstrzygnięcie w zakresie orzeczenia o karze i podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, którego autor apelacji upatruje w wymierzeniu skazanemu, przy zastosowaniu zasady asperacji, kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w sytuacji gdy, jak twierdzi skarżący, więź podmiotowo – przedmiotowa poszczególnych czynów zabronionych przemawia za orzeczeniem kary łącznej w niższym wymiarze, w uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego skarżący nie przedstawił merytorycznych argumentów na poparcie tak sformułowanego zarzutu. Rozpatrując apelację przypomnienia wymaga, iż niewątpliwie na wymiar kary łącznej mają wpływ takie okoliczności jak związek - zarówno podmiotowy jak i przedmiotowy - pomiędzy poszczególnymi przestępstwami za które wymierzono kary podlegające łączeniu. W sprawie niniejszej odnośnie kar podlegających łączeniu a za popełnienie przestępstw wymieniony został skazany wyrokami wydanymi w sprawach Sądu Rejonowego w Złotorzy VII Zamiejscowy Wydział Karny w Jaworze z dnia 17 grudnia 2014 roku, sygn. akt VII K 651/13, Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 18 grudnia 2014 roku sygn. akt VI K 914/13 oraz Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 31 lipca 2014 roku sygn. akt II K 894/14 nie zachodziła taka zbieżność czasowa i przedmiotowa która uzasadniałaby obniżenie wymiaru kary łącznej. Nie można w tym miejscu nie odnotować, iż nie wszystkie czyny za które wymierzono kary podlegające łączeniu godziły w to samo dobro chronione prawem – jakkolwiek bowiem czyny za które wymieniony został skazany wyrokiem z dnia 17 grudnia 2014 roku sygn. akt VII K 651/13 były przestępstwami przeciwko działalności instytucji państwowych, to już czyn za który wymieniony został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 31 lipca 2014 roku skierowany był przeciwko mieniu – art. 279§ 1 kk w zw. z art. 64§2 kk, zasadnym nadto pozostaje zauważyć, iż jeden z czynów za które wymieniony skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 18 grudnia 2014 roku godził w mienie – art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk zaś drugi czyn z art. 222§1 kk art. 226§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk był przestępstwem przeciwko działalności instytucji państwowych. Zwrócić ponadto należy również uwagę na odległość czasową pomiędzy czynami podlegającymi łączeniu a mianowicie przestępstwa za popełnienie których P. S. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotorzy VII Zamiejscowy Wydział Karny w Jaworze popełnione zostały odpowiednio w dniach (22 kwietnia 2013 roku i 28 września 2013 roku) a przestępstwa za które wymieniony został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy popełnione zostały w dniach 21 września 2013 roku i 27 listopada 2013 roku to już przestępstwa za który popełnienie P.S. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 31 lipca 2014 roku został popełniony w dniu 25 marca 2014 roku .

Opinia o skazanym na którą powołuje się autor apelacji nie przemawia za koniecznością obniżenia wymierzonej w zaskarżonym wyroku kary łącznej. W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego obrońca skazanego wskazując na powyższą opinię czyni uwagi, iż „nie ulega wątpliwości, że skazany w ramach pobytu w zakładzie karnym zachowuje się umiarkowanie. Mimo wszystko proces resocjalizacji skazanego nie idzie w negatywnym kierunku. Zdaniem obrony przemawiało to za zastosowaniem wobec skazanego zasady asperacji, jednak dalej idącej poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności”. Odnosząc się do przedstawionej argumentacji zauważyć w tym miejscu należy, iż jak zaznaczono we wskazanej opinii skazany do dnia 14.10.2015 roku karę pozbawienia wolności odbywał w zakładzie karnym typu półotwartego, a w związku z negatywnym zachowaniem skierowany został do zakładu karnego typu zamkniętego. Wobec skazanego w 2 przypadkach sporządzono wnioski o wymierzenie kary dyscyplinarnej, ukarany dyscyplinarnie był 1 raz w dniu 14.10.2015 roku, w 1 przypadku Dyrektor odstąpił od ukarania. Skazany nagradzany był w 2 przypadkach między innymi za wykonane prace nieodpłatne, za zaangażowanie w akcje zbierania nakrętek. W 1 przypadku korzystał również z ulgi. Zwrócić ponadto należy uwagę, iż jak zaznaczono w opinii wymieniony karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, na obecnym etapie stopień wykonania i zaangażowanie skazanego w realizację nałożonych zadań ocenić można jako negatywne.

Mając na uwadze powyższe nie można za zasadna uznać tezy, iż sąd rejonowy w rozpoznawanej sprawie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych, który miałby mieć wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia.

Z tych też wszystkich względów orzeczono jak w wyroku (art.437§1 kpk).

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o Adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz. 124 ze zm.) oraz § 17 ust. 5 i art.4 ust.1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 roku, poz.1801) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. (1) z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 147,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624§ 1 kpk zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.